

naar Debitor havde givet ham et udtrykkeligt Løfte. Denne Forskel i det Synspunkt, som paa dette Punkt bliver at lægge til Grund henholdsvis efter den nuværende og efter Forslagets Ordning, vil i et og andet mødende Tilfælde kunne lede til en forskellig Bedømmelse. Som Eksempel kan nævnes, at Debitor har afgivet en Udtalelse, hvori han vel erkender, at Gælden er gyldigt stiftet og ikke er betalt, men samtidigt giver tilkende, at det af en eller anden Grund ikke nu længere er hans Mening at betale den.

Betaling af Rente er nævnt som Eksempel paa en Handling, der som oftest vil indeholde — og som derfor ogsaa prima facie vil blive at behandle som udgørende — en stiltiende Anerkendelse af, at Kapitalen endnu skyldes. Derimod er ikke dermed sagt, at Betaling af Rente altid skal gælde som en tilstrækkelig Anerkendelse; den kan naturligvis være stiftet under Omstændigheder, der gøre en saadan Slutning uberettiget. Andre Eksempler ere ikke nævnte, særligt ikke Betaling af Afdrag (som ofte nævnes i Lovene), for ikke at give tilsyneladende Støtte for den Tro, at det som almindelig Regel er nok at godtgøre, at der er betalt noget paa Fordringen; kun naar det tillige godtgøres, at Betalingen er stiftet som Afdrag paa den paagældende Fordring, kan det siges, at Resifordringen er anerkendt.

Efter Paragraffens System har det ikke været fornødent at begrænse dens Regel til det Tilfælde, at Anerkendelsen afgives inden Forældelsesfristens Udløb.

Til Reglen i § 6 er i dennes sidste Punktum føjet et Forbehold, der alene sigter til at gøre tydeligt eller erindre om, at Bestemmelsen i § 4 Nr. 1, jfr. § 5, medfører en Indskrænkning i, hvad der bogstaveligt vilde rummes under Sætningen i det foregaaende Punktum, for saa vidt denne gaar ud paa, at i de Tilfælde, hvor, bortset fra Anerkendelsen, en Frist af tre Aar vilde have været at regne fra det i § 5 bestemte Udgangspunkt, bliver den samme Frist nu at regne fra Anerkendelsen. Naar der i dette Forbehold ved Siden af Gældsbev og offentligt Forlig nævnes nævnes Dom, saa staa det Tilfælde, at Kreditor har taget Dom, naturligvis for saa vidt ikke ganske paa lige Fod med de to andre Tilfælde, som det ikke som saadant rummes under Forsætningen i første Punktum, der angiver Anvendelsesområdet for dets Regel; det er kun efter Omstændighederne, at Tilfældet vil være indbefattet derunder, saaledes navnlig naar Fordringen er anerkendt under Proceduren.

§§ 7 til 10

hjemle, for forskellige særlige Tilfælde og Forhold, en Forlængelse af Forældelsestiden udover dens sædvanlige Længde, saaledes som denne er fastsat i §§ 2 til 6.

Til § 7.

Bestemmelsen i § 7 har sit Forbillede i en Regel, som har udviklet sig i engelsk Ret og efterhaanden er bleven optagen i et stort Antal amerikanske Staters Forældelseslove*). Den angaar saadanne Tilfælde, hvor Skyldneren svigagtigt har — være sig ved positive Skridt eller ved at undlade Meddelelse, som det paalaa ham at give Fordringshaveren — unddraget fra dennes Kundskab nogen Omstændighed, som begrunder Fordringen eller medfører, at den er forfalden. Som Forhold, hvor der vil kunne blive Anvendelse for denne Bestemmelse, kan bl. a. nævnes kontraktmæssige og andre Forhold, hvor nogen er pligtig at gøre Regnskab for Midler, han har oppebaaret for en anden, f. Eks. som Forretningsbestyrer eller Salgs-kommissionær eller i andet Fuldmagtsforhold, eller som Værges eller i lignende Stilling. Tilsvarende vil den efter Omstændighederne kunne blive anvendelig, hvor Ting, som ere overgivne i Forvaring, til Brug, i Haandpant eller til Transport, forkomme eller afhændes under Omstændigheder, der begrunde en Fordring paa den, i hvis Værgede de vare. Bestemmelsen vil formentlig fremdeles kunne faa Anvendelse i Tilfælde, hvor en Kontrakt tilfuger Fordringshaveren en Ydelse under en Betingelse, om hvis Indtræden Skyldneren har en Pligt til at give, og den anden Part en Ret til at gøre Regning paa at faa, Meddelelse; eksempelvis kan nævnes det Tilfælde, at der i en Forlagskontrakt er betinget Forfatteren et yderligere Honorar, naar et vist Antal Eksemplarer ere solgte, eller naar et nyt Oplag trykkes. Et andet Forhold, hvor Bestemmelsen vil kunne faa Anvendelse, er det, at nogen har holdt skjult Omstændigheder, som begrunde Pligt for ham til at erlægge en Afgift til det Offentlige — eller til at erlægge en større Afgift, end han har betalt — saasom Arveafgift, Stempelafgift eller Indtægtsafgift. — Hvad særligt angaar saadanne Forhold, hvor der er en Pligt til Regnskabsaflæggelse for Midler, som nogen har under Bestyrelse for en anden, er at bemærke, at Bestemmelsen efter Omstændighederne vil kunne gribe ind

*) Anf. Bærf S. 149—50.